

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dany Mazákové a soudců Mgr. Ondřeje Rotta a Mgr. Miroslavy Lanžhotské ve věci

žalobce: **Aeroklub Hořice v Podkrkonoší, z. s.**, IČO 44477431
sídlem Holovousy 117, 508 01 Holovousy
zastoupený advokátem JUDr. Pavlem Kiršnerem, LL. M.
sídlem Rumunská 1720/12, 120 00 Praha 2

proti
žalovanému: [REDACTED], narozený [REDACTED]
bytem [REDACTED]
zastoupený advokátkou Mgr. Monikou Ipserovou
sídlem Sladkovského 505, 530 02 Pardubice

o zaplacení 100 131 Kč s příslušenstvím

k odvolání žalovaného proti rozsudku Okresního soudu v Jičíně ze dne 20. 9. 2023 č. j. 7 C 71/2022-136

takto:

I. Rozsudek okresního soudu **se mění** takto:

Žaloba o zaplacení 100 131 Kč s 11,75% úrokem z prodlení od 25. 4. 2022 do zaplacení **se zamítá.**

II. Žalobce je povinen nahradit žalovanému náklady řízení před okresním soudem 96 219,20 Kč a před odvolacím soudem 39 384,70 Kč, to vše do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jeho zástupkyně.

- III. Žalobce je povinen zaplatit České republice na účet Okresního soudu v Jičíně náklady vzniklé v řízení před okresním soudem 1 250 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Shora označeným rozsudkem rozhodl okresní soud o povinnosti žalovaného zaplatit žalobci 100 131 Kč s 11,75 % úrokem z prodlení od 25. 4. 2022 do zaplacení (výrok I). Zavázal ho nahradit náklady řízení, a to žalobci 91 647, 24 Kč (výrok II) a České republice 1 250 Kč (výrok III).
2. Žalobce tvrdil, že dne 20. 3. 2016 žalovaný přijal funkci [REDAKCE] žalobce a vykonával ji do 27. 6. 2021. Výborem byl pověřen ke správě peněžních prostředků žalobce. Došlo však k jejich ztrátě, a to ve výši nejméně 100 131 Kč. Žalobce měl za to, že je dána odpovědnost žalovaného za ztrátu peněz a domáhal se zaplacení 100 131 Kč z titulu náhrady škody.
3. Žalovaný s žalobou nesouhlasil. Potvrdil, že v době od 20. 2. 2016 do 26. 6. 2020 byl [REDAKCE] žalobce. Namítal, že jako [REDAKCE] nebyl pověřen správou hotovostních peněžních prostředků žalobce, neboť tuto činnost vykonával [REDAKCE]. Pro žalobce spravoval tzv. černý fond, tj. hotovostní finanční prostředky, které nebyly evidovány v účetnictví žalobce. Ke ztrátě finančních prostředků došlo bez zavinění žalovaného.
4. Okresní soud uzavřel, že žalobce vedle oficiálního účetnictví vedl i hotovostní fond, který sloužil pro nenadálé výdaje (tzv. černý fond), a který spravoval žalovaný. Žalovaný vedl knihu, do které zapisoval příjmy a výdaje a průběžně při schůzích výboru hlásil, kolik je v pokladně peněz. Stav nikdo jiný nekontroloval. Peníze, které třetí osoby žalovanému předávaly, byly vždy předávány v souvislosti s činností spolku. Jednalo se o peníze, které spolek získal za prodej zbytného materiálu, např. kovového šrotu, pojištění letadel a nájmu hangáru. Okresní soud uzavřel, že šlo o finanční prostředky ve vlastnictví žalobce. Žalovaný měl peníze z tzv. černého fondu uloženy ve dvou příručních pokladnách, které byly obě uloženy v trezorové skříni užívané i společností PTS letecká s. r. o., nacházející se na letišti v kanceláři užívané touto společností. Jednu tzv. menší pokladnu nosil žalovaný na jednání výboru, druhou s větším finančním obnosem, ponechával v trezoru. Pokladny byly nejprve volně uloženy v trezoru. Po ztrátě finanční hotovosti, začala být pokladna s větším obnosem ukládána žalovaným do uzamykatelné schránky nacházející se v trezorové skříni. Od hlavního trezoru existovalo více klíčů, ale nebylo zjištěno, kdo všechno je měl k dispozici. Klíček od schránky v trezoru, kam byla ukládána pokladna s hotovostí, byl uložen v relativně volně přístupné šatní skřínce svědka [REDAKCE]. O místu uložení věděl svědek [REDAKCE] a jeho [REDAKCE]. Místnost, kde se nacházela trezorová skříň, bývala často otevřená. V listopadu 2018 došlo ke ztrátě finanční hotovosti z tzv. malé pokladny, když žalovaný ponechal pokladnu na stole bez dozoru a ostatní členové výboru opustili místnost. Na Vánoce 2018 vzal žalovaný peníze k sobě domů. Po Novém roce je vrátil do trezoru. Následně došlo ke ztrátě celé pokladny z trezorové skříně. Šetřením Policie ČR byla věc vedena pro podezření přečinu krádeže dle § 205 odst. 1 písm. a) odst. 3 trestního zákoníku odložena, neboť se nepodařilo zjistit skutečnosti opravňující zahájení trestního stíhání.
5. Okresní soud dospěl k závěru, že žalovaný uzavřel s žalobcem příkazní smlouvu v ústní formě (§ 2430 o. z.). Při výkonu této funkce měl žalovaný postupovat řádně, pečlivě, poctivě, což nečinil. Svou nezodpovědnou činností způsobil, že v listopadu 2018 došlo ke ztrátě finančních prostředků asi ve výši 50 000 Kč, a to poté, kdy ponechal příruční pokladnu s finančním obnosem ležet otevřenou na stole v místnosti zcela bez dozoru. Za situace, kdy byl žalovaný odpovědný za vedení fondu, nepovažoval okresní soud způsob, jakým byl

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

fond veden a peníze uchovávány v trezoru, za pečlivý a měl za to, že neodpovědným přístupem žalovaný způsobil ztrátu druhého většího obnosu ve výši cca 600 000 Kč, kterou, jak tvrdil, zjistil 11. 5. 2019. Konečně okresní soud dospěl k závěru, že vedle smluvní povinnosti porušil žalovaný i zákonnou povinnost dle § 2900 o. z., tj. nepočítal si tak, aby nedošlo k újmě na vlastnictví jiného.

6. Proti rozsudku podal včas odvolání žalovaný. Namítl, že nebyla prokázána jeho odpovědnost za vzniklou škodu ani dle § 159 o. z. ani dle § 2910 o. z. Zopakoval tvrzení, že nebyl prokázán vznik škody, její výše ani příčinná souvislost mezi tvrzenou škodou a tvrzeným porušením povinnosti. Tzv. černý fond spravoval tak, jak byl spravován v minulosti. Lepší zabezpečení peněz nebylo žalobcem řešeno, neboť žalobce byl přesvědčen, že na letišti neexistuje lepší možnost zabezpečení peněz než v trezorové skříni. Peníze byly v trezoru léta, nikdo je nepřepočítával. Poukázal na to, že žalobce nechtěl nahlásit odcizení peněz z tzv. černého fondu a došlo k tomu až téměř po dvou a půl letech nově zvoleným [REDACTED] (20. 9. 2021). Ve vztahu k odcizeným finančním prostředkům žalovaný nevykonával žádnou funkci, která by zakládala objektivní odpovědnost dle § 159 o. z. Výši odcizených finančních prostředků nelze dle žalovaného na základě provedeného dokazování odvozovat z evidenční knihy, protože data nejsou vypovídající. Poukázal na to, že ve věci chybí vůle žalobce zahájit soudní spor, neboť nejvyšší orgán žalobce nerozhodl o tom, že výbor je oprávněn k podání této žaloby. Sporoval, že by mezi účastníka byla uzavřena příkazní smlouva. Rozhodnutí okresního soudu považoval za nepřezkoumatelné. Poukázal na rozporuplné závěry okresního soudu a vytýkal žalobci, že vytvořením černého fondu a jeho používáním se snažil zakrýt nezákonný původ peněz nebo získat ekonomické výhody, tj. nikoli jednání žalovaného, ale žalobce bylo nemravné a nezákonné. Navrhl, aby odvolací soud rozsudek okresního soudu zcela změnil a žalobu zcela odmítl.
7. Žalobce v písemném vyjádření k odvolání dospěl k závěru, že okresní soud správně vyhodnotil, že byla uzavřena příkazní smlouva. Uváděl, že žalovanému byly svěřeny finanční prostředky a bylo na něm, jakým způsobem je bude spravovat. Musel tak činit poctivě a pečlivě. Žalovaný nikdy neupozornil žalobce na to, že dostal nesprávný pokyn ke správě černého fondu. Po první ztrátě peněz nejpozději v roce 2018 měl žalovaný zvolit jiné vhodné místo pro uložení peněz a neučinil-li tak, porušil povinnost danou mu ustanovením § 2432 o. z. Funkci přijal jako zvolený člen výboru a pokud takovou funkci přijal, aniž by byl schopen řádné péče, jednal nedbale a nese odpovědnost rovněž dle § 159 o. z. Odpovědnost žalovaného je dle žalobce dána rovněž ve smyslu ustanovení § 2910 o. z., když bylo zasaženo do absolutního právo žalobce jako poškozeného zaviněným jednáním škůdce za současného naplnění kauzálního nexu mezi jednáním a škodou. Žalovaný ztratil veškeré peníze žalobce a zasáhl tak do vlastnického práva žalobce. Žalobce navrhl, aby rozsudek okresního soudu byl potvrzen.
8. Odvolací soud doplnil dokazování zopakováním výsledku svědka [REDACTED]. Slyšením tohoto svědka zjistil, že svědek v době, kdy žalovaný vedl tzv. černý fond, vykonával funkci [REDACTED] klubu. Svědek uvedl, že fond vznikl někdy v roce 1992. Od počátku ho spravoval pan [REDACTED]. To, jak budou peníze spravovány, kam budou ukládány atd., bylo dohodou členů výboru. Když se o peníze pan [REDACTED] přestal starat, nějak vyplynulo, že fond převezme žalovaný. Žalovanému nebyly dány žádné pokyny, jak má postupovat. Převzal knihu, peníze i klíčky od trezoru. Svědek uvedl, že počítal s tím, že žalovaný bude postupovat tak, jak dosud postupoval pan [REDACTED]. Za celou dobu nedal nikdo žalovanému jiný pokyn. Žalobce neměl na letišti žádnou jinou možnost peníze uložit. V období, kdy došlo k nárůstu peněz v pokladně, se na výboru bavili o tom, že je riskantní nechávat peníze v trezoru, ale věc neřešili. Svědek výslovně uvedl „nechalo se to doběhnout“.

9. Odvolání žalovaného je přípustné a je rovněž důvodné.
10. K námitce žalovaného, že chybí vůle žalobce zahájit soudní řízení, neboť nejvyšší orgán žalobce nerozhodl o tom, že je výbor k podání žaloby oprávněn, je třeba uvést, toto:

Okresní soud svá zjištění učiněná k této námitce shrnul v bodě 42 odůvodnění; žalobce je zapsaným spolkem (§ 214 o. z.). Orgány spolku jsou statutární orgán a nejvyšší orgán, případně kontrolní komise, rozhodčí komise a další orgány určené ve stanovách (§ 243 o. z.). Statutárním orgánem zapsaného spolku Aeroklub Hořice v Podkrkonoší je výbor (viz výpis ze spolkového rejstříku vedeného Krajským soudem v Hradci Králové, oddíl L, vložka 966 a stanovy čl. 66 a násl.). Výbor určuje mimo jiné podrobnosti vnitřní organizace a hospodaření Spolku (čl. VII bod 5 Stanov). Za Spolek jedná navenek Výbor (čl. IX Stanov). Uplatnění náhrady škody svým obsahem lze zahrnout pod hospodaření Spolku a proto pokud Výbor rozhodl o zahájení občanského soudního řízení a plnou moc podepsali dva členové Výboru, došlo k řádnému a platnému projevení vůle, která byla navíc následně schválena i členskou schůzí žalobce. Odvolací soud proto ve shodě s okresním soudem dospěl k závěru, že všechny procesní podmínky daného občanskoprávního řízení, tj. i řádný návrh na zahájení řízení a zplnomocnění zástupce žalobce, byly a jsou splněny.

11. Žalovaný se bránil námitkou promlčení uplatněného nároku. Okresní soud uzavřel, že nárok není promlčen, a to vzhledem k tomu, že poslední zápis v evidenčním sešitě nese záznam 10. 5. 2019 a ke ztrátě tedy muselo dojít po tomto datu. Nejdříve se mohl žalobce dozvědět o ztrátě 11. 5. 2019 a dne 12. 5. 2019 mohl poprvé právo uplatnit u soudu. Promlčecí lhůta u práva na náhradu škody je tříletá, její běh začal 12. 5. 2019 a skončil 12. 5. 2022. Žaloba byla podána 10. 5. 2022, tedy dle okresního soudu včas (bod 11 odůvodnění rozhodnutí). K tomu je třeba uvést, že okamžik, kdy se právnická osoba dozví o škodě je dán okamžikem, kdy se o škodě dozví nebo mohla dozvědět osoba, která je oprávněna škodu vzniklou právnické osobě jejím jménem uplatňovat (srovnej např. s rozhodnutím Nejvyššího soudu sp. zn. 29 Cdo 1667/2015). Takovou osobou je statutární orgán. Při odvolacím jednání dne 23. 4. 2024 žalovaný upřesnil, že sám odcizení peněz zjistil až 11. 5. 2019 (opustil tedy tvrzení učiněné v řízení před okresním soudem, kdy tvrdil, že odcizení peněz zjistil 4. 5. 2019). Jestliže se žalovaný bránil tak, že po zjištění škody ihned informoval členy výboru žalobce, a jestliže odcizení pokladny zjistil 11. 5. 2019, logicky mohl členy výboru žalobce informovat nejdříve 11. 5. 2019. Byla-li žaloba podána 10. 5. 2022, stalo se tak poslední den tříleté promlčecí doby, a tedy včas.
12. K výši tvrzené škody je předně třeba uvést, že okresní soud uzavřel, že „žalovaný způsobil ztrátu většího obnosu peněz, a to ve výši cca 600 000 Kč“. Byť tento závěr nemá relevanci, protože žalobce požadoval zaplacení pouze 100 131 Kč, je třeba uvést, že závěr okresního soudu o výši odcizených finančních prostředků nemá oporu v provedeném dokazování. Ze záznamů v sešitu, ve kterém žalovaný evidoval příjmy a výdaje po dobu, kdy tzv. černý fond spravoval, vyplývá, že poslední zápis v evidenčním sešitě nese záznam o výdaji 257 Kč dne 10. 5. 2019, s tím, že zůstatek činí 100 131 Kč. Tvrzení žalobce, že ve skutečnosti bylo v trezorové skříni uloženo asi 600 000 Kč, nebylo žádným provedeným důkazem bezpečně prokázáno a žalovaným bylo popíráno. Žalobce sám stav finančních prostředků nekontroloval, nebo kontrolu prováděl namátkově a nedostatečně (viz svědek ██████████). Při předání finančních prostředků od svědka ██████████ žalovanému nebyl stav zjištěn, o stavu finančních prostředků nebyl učiněn např. žádný zápis atd. Jiný důkaz o tom, kolik finančních prostředků bylo žalovanému na počátku předáno než sešit vedený žalovaným, nebyl podán. Sešit o evidenci příjmů a výdajů, vedený žalovaným, začíná záznamem z „31. 3.“ s tím, že zůstatek (zřejmě převzatý žalovaným) činí 28 861 Kč. Závěr o odcizení cca 600 000 Kč (bod 25 a 36 odůvodnění přezkoumávaného rozhodnutí) tedy okresní soud učinil, aniž by tento závěr o výši finančních prostředků blíže odůvodnil.

S okresním soudem lze však souhlasit, že se žalobci podařilo prokázat, že v trezorové skříni bylo uloženo nejméně 100 131 Kč, neboť tento závěr vyplývá z evidence, kterou vedl sám žalovaný. Odvolací soud se rovněž ztotožnil se závěrem okresního soudu, že šlo o finanční prostředky žalobce a na tomto závěru nemůže nic změnit zjištění, že nebyly zaevidovány v oficiálním účetnictví žalobce. V tomto směru lze odkázat na závěry okresního soudu uvedené v bodě 21 odůvodnění přezkoumávaného rozhodnutí.

13. Okresní soud dospěl k závěru, že mezi žalobcem a žalovaným byla uzavřena příkazní smlouva ve smyslu ustanovení § 2430 o. z. Dle tohoto ustanovení je obsahem příkazní smlouvy závazek příkazníka obstarat záležitost pro příkazce. K uzavření příkazní smlouvy dochází dohodou příkazce a příkazníka o předmětu příkazu. Odvolací soud se s tímto právním závěrem okresního soudu ztotožňuje. Žalobce tvrdil a prokázal, že pověřil žalovaného spravovat finanční hotovost, kterou držel a vedl mimo své oficiální účetnictví. Tato skutečnost byla nesporně prokázána jak výpovědí svědků, tak výpovědí samotného žalovaného. Odvolací soud však po doplnění dokazování dospěl k závěru, že obsah příkazní smlouvy (předmět příkazu) byl jiný, než jak uzavřel okresní soud. Okresní soud měl zřejmě za to, že žalovaný měl vykonávat správu a vedení tzv. černého fondu dle svého uvážení, bez bližšího zadání, jak postupovat. Tento závěr odvolací soud nesdílí. Okresní soud zjistil, že tzv. černý fond byl veden žalobcem již v minulosti (dle svědka [REDACTED] slyšeného při odvolacím jednání nejméně od roku 1992) a byl původně spravován panem [REDACTED]. Zjistil, že pan [REDACTED] peníze uchovával v přenosných pokladnách, které ukládal do trezorové skříňe a žalobce s tím byl srozuměn. Svědek [REDACTED], slyšen odvolacím soudem, potvrdil, že fond po panu [REDACTED] převzal žalovaný, kterému nebyly dány žádné jiné konkrétnější příkazy. Svědek uvedl, že předpokládal, že fond bude spravován „tak jak doposud“. Zároveň svědek uvedl, že to, jak budou peníze spravovány, kam budou ukládány atd., bylo dáno předchozí dohodou členů Výboru. Dle Stanov Výbor určuje mimo jiné podrobnosti vnitřní organizace a hospodaření Spolku (čl. VII bod 5 Stanovy). Odvolací soud po doplnění dokazování opakovaným výsledkem svědka [REDACTED] dospěl k závěru, že obsahem příkazní smlouvy byla činnost spočívající ve vybírání hotových finančních prostředků od ostatních členů spolku, vyplácení hotových finančních prostředků ostatním členům spolku, ukládání peněz do pokladny a následně ukládání pokladny do trezorové skříňe umístěné v budově na letišti. Povinnosti s takto specifikovaným obsahem příkazu žalovaný plnil a žalobce ani netvrdil a neprokazoval, že by tomu bylo jinak. Sám žalobce potvrdil, že ke ztrátě peněz došlo odcizením celé příruční pokladny z uzamčeného trezoru poté, co byly finanční prostředky žalovaným do trezoru (v souladu s obsahem příkazní smlouvy dodává odvolací soud) uloženy. Za tohoto zjištění má odvolací soud za to, že není dána odpovědnost žalovaného v důsledku porušení smluvní povinnosti ve smyslu § 2913 o. z., neboť v případě příkazní smlouvy nese riziko zmaření výsledku příkazce, tj. neporuší-li příkazník svoji povinnost, nenese odpovědnost za výsledek, a to i přestože předvídaný výsledek jeho činnosti nenastane. Tento závěr činí odvolací soud za situace, kdy nebylo žalobcem tvrzeno, že peníze odcizil žalovaný, nebo že by peníze do trezorové skříňe neuložil, či jinak předmět příkazu nesplnil, tj. na základě tvrzení samotného žalobce nelze dospět k závěru, že došlo ze strany žalovaného k porušení smluvní povinnosti a v důsledku toho ke vzniku odpovědnosti vyplývající z příkazní smlouvy.
14. Ze strany žalovaného nedošlo ani k porušení zákona ve smyslu ustanovení § 2910 o. z., jak tvrdí žalobce. Toto ustanovení nelze vykládat tak, že každému poškozenému musí být nahrazeno to, o co přišel. Žalobce netvrdil a neprokazoval, že žalovaný byl v postavení přímého škůdce, tj. nebyl to on, kdo újmu žalobci skutečně přímo způsobil, kdo peníze z trezoru odcizil. Netvrdil ani žádné jiné zaviněné porušení zákonné povinnosti žalovaným a odvolací soud má za to, že odpovědnost žalovaného ve smyslu § 2910 o. z. bez dalšího není dána.

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED].

15. Žalobce vytýkal žalovanému, že po ztrátě finanční hotovosti v listopadu 2018 nezvolil jiný způsob uložení peněz, tj. vytýkal žalovanému porušení prevenční povinnosti dle § 2900 o. z. K tomu je třeba uvést, že v listopadu 2018 byla dána zcela jiná skutková situace. Peníze se ztratily z otevřené příruční pokladny volně položené v zasedací místnosti, kde byly ponechány žalovaným bez dozoru. V tomto případě žalovaný skutečně porušil svoji smluvní povinnost právě tím, že peníze nechal bez dozoru neuložené v trezorové skříni, ale položené volně na stole v místnosti, kde zasedal Výbor. V příčinné souvislosti s tím, že žalovaný nechal finanční prostředky žalobce bez dozoru, došlo k jejich ztrátě. Vzniklá ev. škoda však není předmětem tohoto soudního řízení, neboť z žaloby jasně vyplývá, že v souzené věci je předmětem řízení škoda vzniklá až na jaře 2019 (navíc škoda z listopadu 2018 by byla promlčena). Nevznikla-li v listopadu 2018 škoda v příčinné souvislosti s ukládáním finančních prostředků do trezorové skříně, není možno žalovanému vytýkat, že sám nezvolil jiné ukládání finančních prostředků, ev. že na nedostatečné zabezpečení finančních prostředků žalobce neupozornil. Škoda v listopadu 2018 totiž nevznikla v příčinné souvislosti se způsobem, jakým bylo s finanční hotovostí řádně dle obsahu příkazní smlouvy nakládáno. Nelze rovněž pominout, že žalobce byl o škodě vzniklé v listopadu 2018 ihned informován a ani on sám nedal jako příkazce žalovanému jako příkazníkovi jiný pokyn a nemůže tedy nyní vytýkat žalovanému porušení povinnosti, když ani on sám ve věci nezasáhl. Jinými slovy, žalobce určil, jak bude s tzv. černým fondem nakládáno a věděl o ztrátě peněz, ke které došlo v listopadu 2018. Jak však vyplynulo z výpovědi svědka [REDACTED], žalobce žádné opatření neučinil. Svědek výslovně uvedl „nechalo se to doběhnout“. Za situace, kdy žalobce měl stejné informace jako žalovaný a příkaz nezměnil (nedal pokyn k jinému, bezpečnějšímu ukládání finančních prostředků /nejlépe ke zrušení tzv. černého fondu/) je uplatnění nároku na náhradu škody pro porušení prevenční povinnosti žalovaného v rozporu s dobrými mravy.
16. Odvolací soud se neztotožňuje ani se závěrem žalobce, dle kterého je dána odpovědnost žalovaného ve smyslu § 159 o. z. Jedná se o odpovědnost toho, kdo koná ve funkci volaného orgánu v rozporu se zásadou péče řádného hospodáře. Takovou povinností se rozumí vykonávat funkci člena voleného orgánu s nezbytnou loajalitou, pečlivostí a potřebnými znalostmi. Tato odpovědnost dopadá na člena voleného orgánu a na výkon jeho funkce, realizované v rámci zákonných povinností člena voleného orgánu. V souzené věci však žalovanému není ze strany žalobce vytýkáno, že jako člen Výboru učinil (ve shodě s ostatními členy Výboru) rozhodnutí, že žalobce bude nadále spravovat část svých finančních prostředků mimo oficiální účetnictví v tzv. černém fondu, ale je mu vytýkáno, že o finanční hotovost v černém fondu řádně nepečoval. Spravování tzv. černého fondu je činností, která zcela vybočuje ze zákonných oprávnění a povinností právnické osoby, a taková nezákonná činnost nemůže být náplní povinností člena voleného orgánu právnické osoby ve smyslu ust. § 159 o. z. Odvolací soud dospěl k závěru, že tuto činnost nevykonával žalovaný v rámci svých povinností jako člen Výboru, tj. statutárního orgánu žalobce, ale jako jakýkoli jiný člen žalobce či jiná třetí osoba v postavení příkazníka, a proto není dána objektivní odpovědnost žalovaného dle § 159 o. z.
17. V souzené věci odvolací soud dospěl k závěru, že žalobce prokázal vznik škody 100 131 Kč, ale neprokázal porušení smluvních povinností žalovaným a nebylo prokázáno ani jiné zavinění žalovaného, které by bylo v příčinné souvislosti s vzniklou škodou a mohlo vést k závěru o odpovědnost žalovaného, a proto rozsudek okresního soudu změnil a žalobu zamítl (§ 220 odst. 1 písm. b/ o. s. ř.). Odvolací soud k tomu dodává, že to byl žalobce, kdo se rozhodl část svých finančních prostředků spravovat mimo oficiální účetnictví a kdo se rozhodl odcizení peněz ihned nehlásit na Policii ČR tak, aby věc mohla být řádně vyšetřena, ale učinil tak se zpožděním 2,5 let, čímž vyšetřování ztížil, ne-li znemožnil,

tj. do dané situace se žalobce přivedl sám svým nezákonným a těžko pochopitelným jednáním.

18. Protože odvolací soud změnil rozhodnutí okresního soudu, nově rozhodoval o nákladech řízení. Žalobce nebyl v řízení úspěšný, a proto ho stíhá povinnost hradit náklady úspěšného žalovaného (§ 224 a § 142 odst. 1 o. s. ř.). Náklady žalovaného v řízení před okresním soudem jsou dány odměnou jeho zástupkyně z řad advokátů, náhradou hotových výdajů a náhradou 21 % DPH. Odměna za jeden úkon právní služby činí 5 140 Kč (bod 5 § 7 vyhl. č. 177/1996 Sb., dále jen AT). Zástupkyně žalovaného učinila celkem 13,5 účelných úkonů právní služby, a to: převzetí a příprava zastoupení, písemné vyjádření k žalobě; účast na jednání soudu dne 24. 1. 2023 v době od 9,05 hodin do 11,20 hodin – 2 úkony; písemné vyjádření č.l. 46-47 spisu; účast na jednání soudu dne 5. 4. 2023 v době od 9,05 hodin do 14,55 hodin – 3 úkony; účast na jednání soudu dne 6. 6. 2023 v době od 9,05 hodin do 13,02 hodin – 2 úkony, písemný závěrečný návrh podaný k výzvě soudu (č.l. 130-132); účast při vyhlášení rozsudku - 1/2 úkonu. Dále zástupkyně žalovaného požadovala odměnu za celkem 5 porad s klientem přesahující 1 hodinu dle § 11 odst. 1 písm. c) AT. Odvolací soud hodnotil za účelné dvě porady (porada ze dne 23. 1. 2023, která následovala po doplnění žalobního tvrzení a porada ze dne 20. 6. 2023 za účelem přípravy obsahu závěrečného návrhu). Za neúčelné hodnotí odvolací soud porady ze dne 3. 4. 2023 a 5. 6. 2023, které měly proběhnout za účelem přípravy na nařízené jednání s předvolanými svědky, proto nehodnotí jako účelnou poradou, která proběhla před tím, než byli svědci slyšeni). Neúčelnou shledává odvolací soud rovněž poradou ze dne 10. 2. 2023, která proběhla krátce po poradě ze dne 23. 1. 2023, aniž by bylo v mezidobí něco nového po skutkové stránce zjištěno. Odměna za 13,5 úkonů činí 69 390 Kč. Dále náleží zástupkyni žalovaného náhrada hotových výdajů 4 200 Kč za 14 úkonů a 300 Kč (§ 13 odst. 3 AT) a paušální náhrada za ztrátu času v rozsahu 16 půlhodin po 100 Kč. Cestovné činí 4 330 Kč (k jednáním okresního soudu ve dnech 24. 1. 2023, 5. 4. 2023, 6. 6. 2023 a k vyhlášení rozhodnutí 20. 9. 2023 vždy na trase [redacted] a zpět při ujetí 145 km v každém termínu, tj. celkem 580 km automobilem zn. [redacted], reg. zn. [redacted], při průměrné spotřebě 5,5 l benzínu Natural na 100 km v ceně 41,20 Kč/l a paušální náhradě 5,20 Kč/km, tj. za spotřebované hmoty 1 314 Kč a paušální náhrada 3 016 Kč) - (vyhl. č. 467/2022 Sb.). Celkem činí náklady žalovaného v řízení před okresním soudem 79 520 Kč, včetně náhrady 21 % DPH (16 699,20 Kč), tj. 96 219,20 Kč.
19. Výrok soudu o povinnosti žalobce zaplatit státu jím vynaložené náklady má oporu v ustanovení § 148 odst. 1 o. s. ř., podle něhož stát má podle výsledků řízení proti účastníkům právo na náhradu nákladů řízení, které platil, pokud u nich nejsou předpoklady pro osvobození od soudních poplatků. Žalobce byl ve věci neúspěšný, je proto povinen zaplatit státu náklady 1 250 Kč (svědečné vyplacené soudem vyslechnutému svědkovi [redacted] při jednání dne 6. 6. 2023).
20. V odvolacím jednání vznikly žalovanému náklady dané rovněž jeho zastoupením. Odměna zástupkyně žalovaného je dána za celkem 5 úkonů právní služby po 5 140 Kč (odvolání, účast při odvolacím jednání dne 23. 4. 2024 a dne 4. 6. 2024, písemné podání ze dne 3. 6. 2024, 1× porada s klientem ze dne 26. 10. 2023 před sepisem odvolání); 5 paušálních náhrad hotových výdajů po 300 Kč, 4× paušální náhrada za ztrátu času po 100 Kč, náhrada cestovného za celkem 2 × 50km (použití shodného automobilu a při paušální ceně benzínu Natural 38,20 Kč/l a paušální sazbě opotřebení vozidla 5,60 Kč/km). Náklady odvolacího řízení činí 28 370 Kč (25 700 Kč + 1 500 Kč + 400 Kč + 210 Kč + 560 Kč) s náhradou 21 % DPH (5 957,70 Kč), tj. 34 327,70 Kč. Dále náleží žalovanému náhrada za zaplacený soudní poplatek z odvolání 5 057 Kč a náklady odvolacího řízení jsou dány v celkové výši 39 384,70 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí je přípustné dovolání, jestliže rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného práva nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešena právní otázka posouzena jinak (§ 237 o. s. ř.). Přípustnost dovolání je oprávněn zkoumat jen dovolací soud. Dovolání lze podat do dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí, a to podáním u okresního soudu, který rozhodoval v 1. stupni. Rozhodne o něm Nejvyšší soud v Brně.

Hradec Králové 4. června 2024

JUDr. Dana Mazáková v. r.
předsedkyně senátu